

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิจัยเรื่อง การพัฒนาการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา มาตราแม่ก ก แม่กต แม่กบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ มีการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำเสนอตามลำดับต่อไปนี้

1. การเขียน

1.1 ความหมายของการเขียน

1.2 ความสำคัญของการเขียน

2. คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

2.1 ความหมายของมาตราตัวสะกด

2.2 ความสำคัญของมาตราตัวสะกด

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 งานวิจัยในประเทศ

3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. การเขียน

1.1 ความหมายของการเขียน

พองจันทร์ สุขยิ่ง และคณะ (2550: 7) กล่าวว่า การเขียน คือ การแสดงความรู้สึกนึกคิดและความต้องการออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร และจัดเป็นการสื่อสารที่เป็นหลักสำคัญทางกฎหมาย ดังนั้นผู้ส่งสารจึงควรระมัดระวังในการส่งสารไปยังผู้รับสาร เพราะผู้อ่านหรือผู้รับสารจะมีความรู้สึกตรงตามกับผู้ส่งสารต้องการ

อวยพร พานิช และคณะ (2550: 164-165) กล่าวว่า การเขียนเป็นวิธีส่งสารที่ผู้ส่งสารเรียบเรียงความคิดผ่านรหัสที่ตกลงร่วมกันในรูปตัวอักษร เสนอเป็นสาระเรื่องราว ให้ผู้รับสารคือผู้อ่านได้ใช้ทักษะการอ่านตีความและทำความเข้าใจเนื้อหา

สุทธิ ชัดติยะ (2551: 11) กล่าวว่า การเขียน คือ การแสดงความคิด ความรู้สึก หรือความรู้ ซึ่งอยู่ในใจของผู้เขียนออกมาให้ผู้อื่นรับรู้ โดยอาศัยถ้อยคำที่อยู่ในลักษณะของข้อความ เป็นสัญลักษณ์ของภาษาเขียนและเป็นสื่อของการถ่ายทอดความเข้าใจ

สรุปได้ว่า การเขียน หมายถึง การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด และความต้องการออกมาเป็นสัญลักษณ์ คือ ตัวอักษร เพื่อเป็นสื่อของการถ่ายทอดความเข้าใจ

1.2 ความสำคัญของการเขียน

อวยพร พานิช และคณะ (2550: 164-165) กล่าวว่า ความสำคัญของความสามารถในการเขียน เป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้ก่อนการปฏิบัติตั้งแต่การเรียนรู้ และคล่องแคล่วในหลักภาษา การใช้คำ สำนวน วลี ประโยคในภาษาไทยต้องถูกตามหลักไวยากรณ์

ความสำคัญของการเขียนมี ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ ที่ต้องการถ่ายทอดความคิดความเข้าใจ และประสบการณ์ของตนเองออกเสนอผู้อ่าน
2. เป็นการเก็บบันทึกรวบรวมข้อมูลที่ตนได้มีประสบการณ์มาก่อน
3. เป็นการระบายอารมณ์อย่างหนึ่ง ในเรื่องที่ทำให้ผู้เขียนเกิดความรู้สึกประทับใจ หรือมีประสบการณ์
4. เป็นเครื่องถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม

5. เป็นเครื่องมือพัฒนาสติปัญญา เนื่องจากการเรียนรู้ทุกอย่างต้องอาศัยการเขียนเป็นเครื่องมือสำหรับบันทึกสิ่งที่ได้ฟังและได้อ่าน นำไปสู่การพัฒนาสืบไป
6. เป็นการสนองความต้องการของมนุษย์ตามจุดประสงค์ที่แต่ละคนปรารถนา
7. เป็นการแสดงออกซึ่งภูมิปัญญาของผู้เขียน
8. เป็นอาชีพอย่างหนึ่ง
9. เป็นการพัฒนาความสามารถและบุคลิกภาพ ทำให้บุคคลมีความเชื่อมั่นในตัวเองในการแสดงความรู้สึก และแนวคิด
10. เป็นการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การเขียนมีความสำคัญเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นหลักฐานอ้างอิง เป็นเครื่องถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม เป็นสื่อกลางในการให้ความรู้ต่างๆ เพื่อพัฒนาความสามารถและพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล

2. คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

2.1 ความหมายของมาตราตัวสะกด

ความหมายของตัวสะกด คือ พยางค์ที่ประกอบอยู่ท้ายสระและมีเสียงประสมเข้ากับสระ ทำให้เสียงของคำแตกต่างกันตามตัวพยางค์ที่นำมาประกอบ แบ่งออกได้เป็น 8 มาตรา รวมเรียกว่า “มาตราตัวสะกด” ได้แก่มาตราแม่กก กง กบ กด กน กม เกย เกอว หากพยางค์ใดไม่ปรากฏพยางค์ตัวสะกด เช่น พ่อ แม่ กระทบ มะละกอ จระเข้ ปูนา เต่า ทะเล เลอะเทอะ จัดว่าเป็นมาตราแม่ ก กา ซึ่งตัวสะกดในภาษาไทยจำแนกได้ 2 ประเภท ได้แก่

1. มาตราตัวสะกดที่ใช้พยางค์สะกดเพียงตัวเดียวและตรงตามมาตรา มี 4 มาตรา ได้แก่
 - 1.1 มาตราแม่กง ใช้ ง เป็นตัวสะกด เช่น ตาราง โจ่งแจ้ง แสสร้ง ท้องร้อง ฯลฯ
 - 1.2 มาตราแม่กม ใช้ ม เป็นตัวสะกด เช่น อ้อมค้อม รuml ล้อม หอมแก้ม มะขาม แต้มสี ฯลฯ
 - 1.3 มาตราแม่เกย ใช้ ย เป็นตัวสะกด เช่น คนสวย ร้าวย กล้วย ควย สบาย เฉย ฯลฯ
 - 1.4 มาตราแม่เกอว ใช้ ว เป็นตัวสะกด เช่น สีขาว แวขาว ดาว แพรวพราว สขาว เปรี้ยว เฉียว ฯลฯ
2. มาตราตัวสะกดที่ใช้พยางค์เป็นตัวสะกดหลายตัว ทั้งที่ตรงตามมาตราและที่ออกเสียงเหมือนตัวสะกดเหล่านี้ มี 4 มาตรา ได้แก่
 - 2.1 มาตราแม่กก ใช้ ก ข ค ฅ เป็นตัวสะกดออกเสียงเหมือน ก สะกด ได้แก่ ข ค ฅ เช่น มีโชค ประโยค สุนัข พยัคฆ์ สมัคร พรรคพวก เมฆ ฯลฯ
 - 2.2 มาตราแม่กด ใช้ ด จ ช ซ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ท ต ถ ฒ ษ ฌ เป็นตัวสะกดออกเสียงเหมือน ด สะกด ได้แก่ จ ฉ ช ซ ฌ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ท ต ถ ฒ ษ ฌ เช่น ปัจจัย ประโยชน์ โภชนาการ ก๊าซ มาตรา เมตร ปรารถนา อาพาธ อากาศ กระดาษ อัดโนมตี ฯลฯ
 - 2.3 มาตราแม่กน ใช้ น ร ล ญ ฟ เป็นตัวสะกดออกเสียงเหมือน น สะกด ได้แก่ ณ ร ล ญ เช่น บริเวณ บุญคุณ ปลาวาฬ กล้าหาญ สงสาร ฯลฯ
 - 2.4 มาตราแม่กบ ใช้ บ ป พ ฟ ภ เป็นตัวสะกด ออกเสียงเหมือน บ สะกด ได้แก่ ป พ ฟ ภ เช่น กราบ ทะเส สาบ รูปภาพ ทรัพย์ กราฟ ลพบุรี ยีราฟ สลูป ฐูป สังเขป เสพ เทพยดา สรรพ อัดภาพ ฯลฯ

2.2 ความสำคัญของมาตราตัวสะกด

คำในภาษาไทยมีทั้งประเภทที่เป็นคำไทยแท้มีตัวสะกดตรงตามมาตรา และคำที่รับมาจากภาษาอื่น ได้แก่ ภาษาบาลี สันสกฤต และภาษายุโรปตะวันตก จะมีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราเป็นส่วนใหญ่ลักษณะเช่นนี้นับว่าเป็นปัญหาอีกประการหนึ่งสำหรับผู้เรียนภาษาไทย หากผู้เขียนใช้ตัวสะกดไม่ถูกต้องจะทำให้สื่อความหมายผิดพลาดไม่ตรงตามความต้องการ ตัวสะกดในภาษาไทยมีบทบาทสำคัญในการกำหนดเสียง และความหมายของคำให้แตกต่างกัน เช่น

สา + ง → સા

สา + น → สาน

นอกจากนี้ตัวสะกดในมาตราเดียวกัน ออกเสียงสะกดเหมือนกัน แต่ก็มีความหมายแตกต่างกัน เช่น

การ (งาน) กาล (เวลา)

อาจ (หาญ) สะ (อาด)

การสอนเรื่องมาตราตัวสะกด ครูควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนตระหนักถึงความจำเป็นในการเขียนและการอ่านคำให้ตรงตามมาตราตัวสะกด เพื่อสื่อความหมายได้ถูกต้องตรงความหมาย

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 งานวิจัยในประเทศ

อดุลย์ ภูปลั่ง (2539 : 84 - 88) ได้สร้างแบบฝึกคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนสุขไพวัน อำเภอแกลง จังหวัดระยอง จำนวน 30 คน เป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในระดับปานกลาง ผลปรากฏว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกสามารถทำแบบฝึกสามารถทำแบบฝึกทบทวนทำแบบฝึกแต่ละชุด ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คิดเป็นร้อยละ 87.40 และนักเรียนสามารถทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คิดเป็นร้อยละ 86.66 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80

ณัฐพงศ์ สวางค์ด้อย (2542 :บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพเรื่องการสะกดคำยาก วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยพัฒนาแบบฝึกตามขั้นตอน ศึกษาหลักสูตร ศึกษาเอกสารและงานวิจัย ตำราที่เกี่ยวข้องกับการสะกดคำยากและวิธีการสร้างแบบฝึก ให้ครอบคลุมเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า คะแนนรวมความสามารถในการสะกดคำยากวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการใช้กิจกรรมแบบฝึกทักษะการสะกดคำยากที่พัฒนาขึ้นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 คะแนนความคงทนในการเรียนรู้ของแต่ละคนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักเรียนมีเจตคติต่อแบบฝึกทักษะการสะกดคำยากที่พัฒนาขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

นฤดี ผิวงาม (2545 :บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียน เรื่อง วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียน โดยทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านคลองซ้อ สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 24 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนเรื่อง นักเรียนต้องมีการพัฒนา แบบฝึกมีรูปแบบหลากหลาย ฝึกเป็นรายบุคคลเนื้อหาเป็นเรื่องใกล้ตัว มีภาพประกอบสีสันสวยงาม ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกเสริมทักษะมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน กำหนดคือ 83.68/83.33

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนของนักเรียนให้ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งแบบฝึกทักษะนั้นได้ผสมผสานเทคนิค วิธีการเรียนรู้หลายรูปแบบมีเนื้อหาและกิจกรรมที่หลากหลายเหมาะสมกับวัยระดับชั้นของผู้เรียน มีความสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ประกอบด้วยสื่อ อุปกรณ์ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ชุดแบบฝึกเป็นสื่อเทคโนโลยีที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย ดังนั้น ชุดแบบฝึกกิจกรรมการเขียนสะกดคำภาษาไทย จึงเป็นนวัตกรรมที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนการสอนให้สูงขึ้น

3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ฮอร์น (Horn 1969 :43) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเขียนสะกดคำในโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่านักเรียนมักจะสะกดผิดตัวมาก โดยเฉพาะเด็กในระดับ 4-12 ซึ่งแสดงถึงความไม่สนใจในการใช้ภาษา เขากล่าวว่าการเขียนสะกดผิดนั้น ทำให้ผู้อ่านมีความรู้สึกว่าคุณเขียนไม่มีความสามารถ

ชวอร์ต และโดห์ริง (Schwartz and Doehring 1977 :55) ได้ศึกษาถึงความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับ 2-6 จำนวน 160 คน โดยใช้รูปภาพที่มีความหมายแบบทดสอบการเขียนสะกดคำแบบเลือกตอบและแบบทดสอบการเขียนสะกดคำยากพบว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้รูปภาพที่มีความหมาย มีแนวโน้มของการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนการสะกดคำแบบธรรมดา

ชเวนดินเนอร์ (Schwendinger 1977 :51) ได้ศึกษาผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนในระดับ 6 จำนวน 503 คน โดยใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปของจริงและแบบเขียนตามคำบอก ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพของจริงมีผลการเรียนการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบเขียนตามคำบอก

แคลนตัน (Clanton 1977 : 2690-2691-A) ได้ศึกษาถึงผลของวิธีการตัดอักษรตามวิธีการสอนสะกดคำ โดยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดชนิดที่ลบอักษรออกจากคำแล้วให้นักเรียนเติมอักษรที่หายไปทำการทดลอง 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 แบบฝึกหัด โดยทดลองกับนักเรียนระดับ 6 และ 7 จำนวน 194 คน ผลการวิจัยพบว่าคะแนนการสอบของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน แต่คะแนนกลุ่มทดลองหลักการฝึกสูงกว่าก่อนการฝึก

จากผลการวิจัยสรุปได้ว่า กิจกรรมการฝึกทักษะเป็นสื่อ เครื่องมือที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น ชุดแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่มีลักษณะเป็นรูปภาพจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจความหมายที่เป็นนามธรรมได้มากยิ่งขึ้น และเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเขียนสะกดคำ ดังนั้นควรส่งเสริมสร้างชุดแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาให้เพียงพอับความต้องการและให้มีประสิทธิภาพ